

det jo nemlig saaledes, at hvert andet Mar Fynderne og hvert andet Mar Fynboer og Sjællandere sende 4 Margaenge ind til Deltagelse i Efteraarsøvelserne; men for Fremtiden vil det blive fordelt over hele Landet saaledes, at hvert Sogn, om jeg saa maa sige, kommer til hvert Mar kun at sende det halve mod tidligere. Dette er ogsaa en gunstig Forandring for Landboerne; jeg ser ikke rettere, end at en mere ligelig Fordeling har ikke saa ringe Betydning. Endvidere er der foreslaaet, at medens der efter den nuværende Ordning i 4 Mar er 4 Gange 30 Dages Øvelse — nemlig 2 Gange 30 Dages eller 60 Dages Kantonnementsøvelser og ligesledes 60 Dages Garnisonsøvelser — skulle Kantonnementsøvelserne fremtidig indskrænktes til 38 Dage, hvorved der selvsølgelig vindes en Besparelse i Tid, ligesom det jo ogsaa er noget kostbarere Øvelser. Disse 38 Dage i 4 Mar har man tænkt sig fordelt saaledes, at der det ene Mar skal være 14 Dages sammenhængende Kantonnementsøvelser ved Indkaldelse af Folk af alle Aabenarter, og hvert af de andre Mar i 8 Dage lignende Øvelser. 3 Gange 8 giver 24, og 14 Dage dertil er 38 Dage; saaledes fremkommer Tallet. Man vinder derved en Ting, nemlig at man hvert Mar har Øvelse med alle 3 Aabenarter, hvilket man ikke har nu. Det har man kun de 2 Mar. Et enkelt Mar har f. Eks. de fynske Afdelinger ganske vist større Øvelser, Garnisonsøvelser, men ikke noget Artilleri med, og for at man skal saa den fulde Nytte af disse samlede Øvelser, maa man have alle 3 Aaben frem. Derfor har jeg foreslaaet en Ordning, indrettet paa denne Maade. For Rytteriets Vedkommende er der ingen videre Forandring. Det eneste, der kunde nævnes, er, at Rekruttallet pr. Eskadron er forøget med nogle saa Mand. Denne Øndring er gaaet igen fra et tidligere forelagt Forslag, og den skyldes den Omstændighed, at man paa Grund af de forholdsvis mange Kassationer har ondt ved at saa det Antal Mand, som er nødvendig til Bæsnig af Hestene.

Jeg kommer dernæst til Artilleriet, hvor der findes de største Forandringer. For det første er der foreslaaet den Udvidelse, som i lang Tid har staaet paa Dagsordenen og været fremhævet som nødvendig, nemlig Udvidelsen af Fæstningsartilleriet fra, som det nu er, 6 Liniefompagnier til 12, fordelte paa 3 Batailloner, der samles i et Regiment. For Resten ere Kammerne for de enkelte Kompagnier de samme som nu. Denne Udvidelse medfører naturligvis en tilsvarende Forøgelse af Rekruttstyrken, Styrken af Befalingsmandsøvelser og af den Styrke, som

ligger til Eftertjeneste. Medens efter den nuværende Hærløvs disse Fæstningsartillerister kun ligge inde i 10 Maaneder, er det foreslaaet her, at de skulle ligge et Mar. Det er nemlig noget, Erfaringen har vist, at det er overordentlig uheldigt for Uddannelsen, at de kun ligge inde i 10 Maaneder. Dette medfører nemlig, at det gamle Mandskab, naar Rekrutterne, der komme ind i Begyndelsen af Juni Maaned, have ligget inde i 2 Maaneder, bliver hjemsendt, og saa maa de unge gøre hele Bagtjenesten; dersom derimod det førstnævnte Mandskab ligger til Tjeneste hele Aaret, saa saa disse Rekrutter deres fulde Uddannelse i de fire Maaneder. Det har været sølt af alle, der have haft med Fæstningsartilleri at gøre som et stort Savn, at man har maattet splitte Rekrutterne paa den Maade, og da Øndringen naturligvis ikke releverer stort i pekuniær Henseende, har jeg ikke taget i Betænkning at foreslaa den.

Dernæst er der foreslaaet ved Feltartilleriet at forøge Antallet af Befalingsmænd ved Batterierne noget. Forholdet er nemlig, som det vistnok ikke vil være ubekendt, i alt Fald ikke for dem, der have interesseret sig lidt for at se, hvordan andre Hæere ere indrettede, at vort Feltartilleri staaer i et forholdsvis uheldigt Forhold til de andre Aabenarter. Det blev allerede i 1879 ved Hærløvens Forelæggelse stærkt betonet, at Forholdet ikke var det rette, idet man i Stedet for 96 Kanoner egentlig skulde have haft 120, hvilket er det naturlige Forhold mellem de tre Aaben. Nu mener jeg, at det af flere Grunde ikke nytter at gaa dertil. For det første vil det pekuniært være en meget betydelig Udgift, og dernæst ere vore Kaserner, som ere temmelig ny; nu en Gang indrettede paa den Fordeling, som vi have, med en Artilleriafdeling, som bestaar af 24 Kanoner, fordelte paa 3 Batterier. Ellers vilde det være naturligt, at vi her som i de fleste andre Lande kun havde Batterier paa 6 Kanoner. Det vil sige, at hvis vi havde det samme Antal Kanoner, 96, som vi nu have i 12 Batterier, vilde vi da have dem i 16 Batterier. Det vilde være kostbart, men det vilde ogsaa være henstigtsmæssigt. Det kan ikke nægtes, at et Batteri paa 8 Kanoner, stillede under een Mand's Kommando, ikke kan præstere, hvad 8 Kanoner bør kunne præstere. Forholdet mellem, hvad et 8 Kanons-Batteri og et 6 Kanons-Batteri kan præstere, er ikke som 8 til 6, det er nogenlunde lige. Der er saa mange Ting, der betinge dette. Enhver, der sender lidt til disse Forhold, vil let kunne forstaa det. Det, jeg har tænkt mig, er, at, naar man tog